

[Jensen-Broby.]

de to foregaaende Skatteaar og faa rettet de Urimeligheder, Landsskatteretten her har staaet over for.

Vi er glade over de Ændringer, der er foreslaaet, og vil gerne stemme for dem, og jeg vil anbefale alle at stemme for Lovforslaget.

Korsgaard: Samtidig med, at der blev fremsat Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning om Indkomst- og Formueskat til Staten, blev der fremsat et Forslag til Lov om almindelig Indkomstskat. Det sidste Lovforslag kommer først til Behandling paa et senere Tidspunkt. Det kan ikke benægtes, at det er ønskeligt at faa det foreliggende Lovforslag gennemført nu, for de forskellige Skatteydere skal til at indgive deres Selvangivelse. I Forbindelse med det andet Lovforslag, der for saa vidt ikke er til Behandling, vil jeg dog nævne et Problem, der i Øjeblikket er stærkt fremme, nemlig Afskrivningsreglerne. Jeg vil meget henstille, at der hurtigst muligt bliver taget Beslutning om, hvorledes man skal forholde sig. Jeg ved, at der fra Erhvervenes Skatteudvalg er sket Henvendelse til den højtærede Minister desangaaende.

Den Lov, der skal afløses af det foreliggende Lovforslag, har været gældende i 2 Aar; da den paagældende Lov blev vedtaget, stemte Det konservative Folkeparti imod. Det agter Partiet ikke at gøre nu, af to Grunde. For det første, fordi Tiden er en anden, vi maa bøje os mere mod hinanden, end det var nødvendigt for 2 Aar siden — det er i hvert Fald for mig Hovedgrunden. For det andet er der naturligvis, set fra et konservativt Synspunkt, sket visse Forbedringer i Lovforslaget gennem de Ændringsforslag, der er stillet. Jeg vil gerne dele disse Ændringsforslag principielt i 2 eller 3 Grupper. Den første Gruppe, den, hvor der er naaet mest, er den, der angaar tidligere ugifte, der bliver gift, og tidligere gifte, der er skilt, idet man for begge Grupper utvivlsomt faar væsentlige Skattelettelser efter det foreliggende Ændringsforslag. Ud over at nævne det og give det, her er sket, min Tilslutning, skal jeg kun sige, at det i Virkeligheden er en ret principiel Ændring af den bestaaende Skattelovgivning, og det forekommer mig, at det viser, at det ikke mere gaar an, som den højtærede Finansminister har gjort ved mange Lejligheder, at hævde, at dette eller hint ikke kan gennemføres, det skal behandles i den store Skattekommission. I Loven om Indkomstskat er der i

Virkeligheden ogsaa foretaget meget væsentlige principielle Ændringer fra den bestaaende Lov. Jeg hilser som sagt dette med Glæde, at vi nu forhaabentlig ikke mere vil møde den Argumentation, at dette eller hint kan ikke gennemføres af den og den Grund, det gælder naturligvis ikke alene de specielle Skatteregler, det gælder saa meget andet.

I denne Forbindelse, hvor der tales om Penge, vil jeg nævne Spørgsmaalet om, hvornaar der skal gives Forsørgerbidrag eller ikke. Jeg finder det egentlig principielt meget urimeligt, at en Hustru, som er den faktiske Forsørger, selv om hun har en Mand, ikke kan faa det egentlige Forsørger-tillæg. Jeg haaber, at man paa et eller andet Tidspunkt kan komme ind paa dette Spørgsmaal, og jeg afviser paa Forhaand den Betragtning, at man ikke skulde kunne gøre det, fordi man herigennem vilde indføre en ny Praksis; jeg konstaterer nemlig, at Finansministeren ved de Ændringsforslag, han her har stillet, har slaaet Benene væk fra enhver Argumentation af den Art.

At visse Afstaaelsesbeløb (Goodwill) ikke mere skal beskattes som Indkomst, det kan jeg give min fuldkomne Tilslutning.

§ 4 havde vi ønsket afskaffet — det kommer jeg tilbage til senere —, men da det ikke har kunnet lade sig gøre, kan jeg kun hilse med Tilfredshed, at man har ændret § 5 meget væsentligt, idet den nye § 5 — eller maaske bliver det et andet Nummer — bestemmer, at Tab paa Anlægs papirer kan fradrages, selv om der ikke har været tilsvarende Gevinst. Nu har det selvfølgelig altid været fuldkommen urimeligt, at det ikke kunde gøres, idet man maa gaa ud fra, at en „Anlægsmand“, om jeg saa maa sige, ikke har Mulighed for at veje Tingene op mod hinanden; men sandsynligvis vil være ude for, at det hele enten er gaaet op eller ned — saaledes har det jo altid været inden for kortere Perioder. At denne Ændring er indført, kan jeg derfor kun hilse med Tilfredshed. At man overhovedet ikke har haft en tilsvarende Tilstand før, har naturligvis efter mine Begreber været en Fejl.

Som sagt, vi — jeg i Særdeleshed maaske, men jeg tror, jeg tør sige ogsaa mit Parti — kunde have ønsket, at § 4, hvorefter Fortjenesten ved Realisation af Anlægs papirer skal beskattes som Indkomst, var blevet fjernet. Naar det ikke er sket, maa jeg naturligvis efter Omstændighederne hilse med Tilfredshed Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter der altsaa, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, kan ses